

ПРОТОКОЛ

№ 52

гр. Бургас, 02.04.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Галина Т. Канакиева

Членове: Петя Ив. Петрова Дакова
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
и прокурора И. Анг. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Галина Т. Канакиева Наказателно дело за възобновяване № 20242000600044 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

З а Апелативна прокуратура – Бургас се явява заместник на апелативния прокурор - **прокурор К..**

Не се явява **осъденото лице искател Н. С. А.**, редовно призован – същият е декларирал нежелание да бъде конвоиран до Апелативен съд - Бургас от Централен софийски затвор.

Не се явява **упълномощеният защитник адв. Т.** от САК.

С ъ д ъ т ДОКЛАДВА постъпило становище по делото от защитника на искателя А. – адв. Т., с което заявява, че не възразява да се даде ход на делото в нейно отсъствие и изразява становище по същество, по искането за възобновяване на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Запозната съм с представеното становище. Съгласно разпоредбата на чл. 353, ал. 3 от НПК, след като осъденото лице е редовно призовано, няма никакви процесуални пречки да дадем ход на делото в днешното съдебно заседание, предвид подадената молба и становището на защитата.

Съдът като изслуша становището на прокурора и взе предвид становището на упълномощения защитник адв. Т., и декларираното съгласие на искателя осъдено лице Н. А. да не бъде конвоиран до Апелативен съд - Бургас и разглеждане на делото в негово отсъствие, намира, че не са налице

процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

ДАВА ДУМАТА за прения по същество.

ПРОКУРОРЪТ: Искането за възобновяване на наказателното производство е процесуално допустимо, тъй като е направено от упълномощен за това представител на осъденото лице Н. С. А. в срока по чл. 421, ал. 3 от НПК по отношение съдебен акт, който не може да бъде проверен по касационен ред и е влязъл в сила на 08.12.2023 г.

По съществото си направеното искане е неоснователно, поради което моля да го оставите без уважение.

Твърденията на осъденото лице за наличие на основания за възобновяване на наказателното производство поради неправилно приложение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, са изцяло неоснователни.

Съгласно разпоредбите на закона и съдебната практика, контролът на настоящата инстанция по реда на възобновяване на наказателното производство обхваща въззивния съдебен акт, т.е. предмет на проверка по настоящето дело е дейността на въззивния съд - Окръжен съд –Бургас, който с Решение № 310/08.12.2023 г. по ВНОХД № 787/2023 г. е потвърдил Присъда № 24/01.06.2023 г. по НОХД № 187/2023 г. на РС -Несебър.

На първо място, следва да се посочи, че доводите за липса на доказателства, които да обосноват извод за това, че осъденото лице А. е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 1.2 промила, са не само напълно неоснователни, но и недопустими в настоящето производство. Несъгласието с приетите от съдилищата фактически констатации по отношение на деянието по чл. 343б, ал. 1 от НК, е свързано с обосноваването на съдебния акт и не е самостоятелно касационно основание, включено в разпоредбата на чл. 348 от НПК. На касационен контрол подлежи процесуалната дейност на органите на досъдебното производство и съдилищата, свързана със спазване на правилата относно събирането, проверката и оценката на доказателствените източници, гарантиращи правилното формиране на вътрешното убеждение на предходните инстанции.

Основните възражения в искането са свързани с наличието на

касационното основание на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, като се твърди, че в хода на наказателното производство и при постановяване на съдебните актове са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

На първо място, следва да се посочи, че изложените в тази насока теоретични и формални доводи за липса на мотиви към съдебните актове, са изцяло неоснователни. Първоинстанционният и въззивният съд са обсъдили подробно, задълбочено и изчерпателно всички доказателства по делото, анализирали са цялостно доказателствената съвкупност и са се произнесли аргументирано по всички направени пред тях възражения, съответно изрично са посочили кои доказателства кредитират като достоверни и защо и кои не кредитират. При извършване на оценъчната си дейност, са мотивирали становището си изключително обстойно, съгласно изискванията на чл. 305, ал. 3 от НПК и чл. 339 от НПК, като мотивите са максимално изчерпателни, конкретни и съобразени с процесуалните изисквания за тяхната законосъобразност. Нито едно от доказателствените средства не е игнорирано, не е тълкувано превратно, нито му е дадено съдържание, което не разкрива, и в тази насока липсват конкретни възражения от страна на осъденото лице, които да бъдат предмет на обсъждане от настоящата инстанция.

На следващо място, аргументите за наличие на времеви период от 16 минути между времето, през което е извършена проверката с дрегер и времето на извършеното тестване, отразено в писмените доказателства по делото, както и доводите за това, че на подсъдимия не е дадена възможност да даде кръвна проба за химически анализ, са получили ясен, подробен и безпротиворечив отговор в мотивите на проверяваното от Вас решение. Правилно въззивният съд е приел, че първият аргумент не дава възможност да се установи какво в същност има предвид осъденото лице и по какъв начин това твърдение би могло да събуди съмнение в авторството на деянието. Независимо от това е анализирал подробно писмените доказателства по делото, съпоставяйки ги с множеството ясни, конкретни и безпротиворечиви гласни доказателствени средства, обективирани в показанията на свидетелите К., Х., Я., К., И., С. и Х., въз основа на което е направил мотивиран извод за липса на каквито и да е основания за съмнение, както в авторството на деянието, така и в установената по надлежния ред концентрация на алкохол в кръвта на А., съгласно изискванията на приложимата към този момент Наредба № 30 от 27.06.2001 г.

Горепосочената доказателствена съвкупност опровергава напълно и твърденията му за това, че не му е дадена възможност да даде кръвна проба за химически анализ, за което въззивният съд също е изложил подробни аргументи, които напълно споделям.

Не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила обстоятелството, че съдебното следствие е проведено в едно съдебно заседание, като не е допуснато и ограничаване на правото на защита на

осъденото лице. Поради неоснователно неявяване на двамата защитници пред първоинстанционния съд, същият е защитаван от назначен по съответния ред съдебен защитник, а пред въззивният съд, който е втора инстанция по съществото на правния спор, проверяваща изцяло правилността на постановената присъда, защитата е осъществена в пълнота от надлежно упълномощен от него защитник.

Не е допуснато процесуално нарушение на разпоредбата на чл. 281, ал. 3 от НПК, за приложението на която законът не поставя конкретни ограничения. Свидетелите С. и М., разпитани в хода на досъдебното производство пред съдия, са били редовно призовани, но са посочили причини за неявяването си, които правилно са преценени от решаващия съд като неопределени по време.

Не съставлява нарушение и обстоятелството, че съдът е заличил неявилите се в съдебно заседание свидетел С., като в рамките на предоставените му от закона правомощия е преценил, че неговите показания не са необходими за изясняване на фактите по делото, които вече са установени с други доказателства и доказателствени средства. Трайно установена е съдебната практика, съгласно която отказът на съда да приеме направени доказателствени искания на защитата не води до нарушаване на процесуалните правила, доколкото това е суверенно право на органа, осъществяващ функциите по ръководство на наказателния процес. Такова нарушение би било налице, ако отхвърлянето на доказателствените искания е немотивирано или ако то е довело до непопълване на доказателствената основа, или до невъзможност за проверка на събрани доказателства, като нито една от посочените хипотези не е налице в случая.

Не е налице касационното основание на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, като в рамките на установените факти и обстоятелства по делото материалният закон е приложен правилно, и конкретни доводи в тази насока, които да бъдат обсъдени от касационната инстанция, не са изложени в искането.

Изводите за обективна и субективна съставомерност на деянието по посочения престъпен състав на чл. 343б ал. 1 от НК, са обосновани и законосъобразни, като постановените по делото съдебни актове са мотивирани в достатъчна степен, като напълно споделям подробно изложените аргументи в тази насока, поради което няма да ги повтарям.

Не е налично и основанието по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК, като наложените наказания „Лишаване от свобода“, „глоба“ и „Лишаване от право да се управлява МПС“ по размер и начин на изтърпяване, не са явно несправедливи, като правилно е приложена и разпоредбата на чл. 68 от НК.

Конкретният им размер е определен при съпоставяне на смекчаващите с множеството установени отегчаващи отговорността обстоятелства, свързани с предходното осъждане на А., наложените му

наказания за нарушения на правилата за движение по пътищата на ЗДП, значителната концентрация на алкохол в кръвта му, в сравнение с максимално допустимата от закона, допуснатото от него ПТП и несъставомерните последици от него, свързани с причиняване на материални щети и телесни увреждания.

Продължителността на проведеното наказателно производство също е взета предвид при определяне на наказанията като смекчаващо отговорността обстоятелство и няма основание за нова оценка и за проява на по-голяма снизходителност. Установените в практиката критерии за преценка на посочената продължителност изрично вземат предвид не само поведението на компетентните органи, но и на обвиняемото, съответно подсъдимото лице. В конкретният случай въззивният съд е изложил изключително подробно съображенията си в тази насока, които напълно споделям и няма да повтарям, като е установил, че забавянето на наказателното производство приоритетно се дължи на поведението на подсъдимия, целящо да избегне наказателна отговорност за извършеното престъпление чрез изтичане на предвидената в закона давност. Не споделям изводите на първоинстанционния съд за „подобряване“ на процесуалното поведение на подсъдимия за това, че се е явил в едно съдебно заседание предвид предходното му процесуално поведение.

Предвид гореизложеното, липсва нарушение по смисъла на чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, вр. чл. 348 от НПК, поради което моля да оставите без уважение искането на осъденото лице Н. С. А. за възобновяване на наказателното производство по делото.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок, което ще бъде публикувано по съответния ред.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 10.10 часа.

Председател: _____

Секретар: _____